

چگونگی نوشتن از جنایت

محمد بلوری

خبری که می‌نویسیم چند اصل مهم دارد؛ باعث ناراحتی خواننده‌ها نشود. بین خواننده‌ها، زن و مرد و نوجوانان هستند که جزئیات این اخبار باید مشتمل‌کننده و ناراحت‌کننده نباشد. من بارها دیدم درباره جزئیات قتل می‌نویسند که مثلاً چطور چاقو زد و به کجا زد. اینها جامعه را ناراحت می‌کند و جنبه ناراحت‌کننده‌اش را از بین می‌برد و تنفر جامعه از بین می‌رود. باید هدف را تشخیص بدهیم. با انتشار این جزئیات، هدف برای نوجوانان و آنهایی که عبرت باید بگیرند برعکس می‌شود چون جامعه را متشنج می‌کند. انتشار فیلم سر بریده را گرداندن، وظیفه روزنامه‌نگاران نیست. هدف اصلی باید تنبه جامعه باشد. مهم‌ترین مساله است که متاسفانه این نکات را رعایت نمی‌کنیم در حالی که در گذشته این کار را می‌کردیم. ما در سال‌های گذشته از انتشار صحنه‌های جنایت واقعاً ناراحت‌کننده خودداری می‌کردیم ولی امروز متاسفانه این مراعات‌ها همه‌گیر نیست و بنابراین، دبیران و سردبیران رسانه‌ها و به خصوص دبیران حوادث که خبرنگاران با تجربه‌ای هستند باید این نکات را یاد بدهند و از انتشار این جزئیات جلوگیری بشود چون غیر از ناراحت کردن جامعه و برهم ریختن اعصاب خانواده اثر دیگری ندارد. هدف ما از چاپ خبر این جنایت‌های وحشتناک چیست؟ فرض کنید جنازه‌ای در خیابان افتاده، تماشای این جنازه برای همان عابریان رهگذر هم ناراحت‌کننده است. ما هیچ‌وقت اگر عکسی از قاتل چاقو به دست داشتیم این عکس را در گزارش‌هایمان چاپ نمی‌کردیم. خبری داشتیم درباره ربودن زنان و دختران توسط يك راننده مسافرکش، ما گزارش‌هایی نوشتیم که هشداردهنده باشد و دختران و زنان بترسند و سوار هر ماشینی نشوند. برخی گزارش‌ها جز اینکه افکار خوانندگان را متشنج کند هدف دیگری به وجود نمی‌آورد درحالی‌که هدف اول ما باید هشدار باشد. وقتی مساله خفاش شب پیش آمد، هدف ما از انتشار گزارش‌ها چه بود؟ به خانم‌ها و دخترها هشدار بدهیم که از کشته‌شدن‌شان جلوگیری کرده باشیم. ما هیچ‌وقت عکس زنان به قتل رسیده توسط خفاش شب را با جزئیات منتشر نکردیم. ما در گزارش‌هایمان به پلیس هشدار می‌دادیم که باید از رفت‌وآمد این‌جور جنایتکارها و فریب‌دهندگان جلوگیری

کند. وقتی هدف را بشناسیم، نحوه انتشار گزارش مشخص خواهد بود.

برخی اخبار جامعه را متشنج می‌کند و خبرنگاران باید هدف از انتشار هر گزارش را بشناسند. قرار نیست ما در گزارش‌هایی‌مان شرح نحوه کشتن و چند ضربه چاقو زدن و اصابت چاقو به کدام اعضای بدن را تشریح کنیم. در جنایت اهواز، مهم این است که قربانی، یک کودک بوده پس یکی از اهداف نوشتن این گزارش می‌تواند پرداختن به هشدار درباره تبعات ازدواج‌های کودک‌همسری و ازدواج‌های اجباری باشد. البته در این میان ممکن است رسانه هم قربانی شود. ولی باید توجه کنیم که یکی از دلایل چنین جنایاتی علل روانی ناشی از مشکلات و افسردگی جوانان است. طبق آمارهای رسمی، از چهار نفر در سنین جوانی، یک نفر دچار بیماری روانی قابل درمان است. در این کشور، حتی سرماخوردگی را درمان می‌کنند اما بهداشت و درمان روانی به‌طور کامل فراموش شده در حالی که بسیار باید مورد توجه باشد. رسانه باید درباره این حوادث بنویسد تا به جنبه‌ها و بیماری‌های روانی جامعه هم توجه شود ولی این جنایات هم باید ریشه‌یابی شود. یکی از دلایل این جنایات، نداشتن تفریحات سالم و بی‌توجهی به مسائل اجتماعی و بی‌توجهی به بحران روانی و افسردگی جوانان و ازدواج‌های نامناسب است و حتی خیانت‌ها می‌تواند به قتل و جنایت منجر شود. ولی باز هم تاکید می‌کنم هیچ رسانه‌ای نباید از جزییات صحنه‌های شنیع این جنایات بنویسد.

منبع: روزنامه اعتماد 18 بهمن 1400 خورشیدی